

tages i denne Samling. Meningen fra Forslagsstillernes Side var at faa Lovforslaget fremsat, saaledes at det i Løbet af Sommeren kunde komme til Erklæring hos de amtslige og kommunale Myndigheder og kunde blive kritiseret fra forskellige Sider, saa at vi til Efteraaret stod fuldt rustede til at kunne behandle Lovforslaget i alle dets Enkeltheder. Dette Lovforslag tilsigter at ophæve og træde i Stedet for de 3 Love, vi har nu vedrørende dette Omraade, nemlig Lov af 30. Juni 1919 angaaende den almindelige Politiorning her i Landet, Lov af 28. Juni 1920, hvorved der oprettedes et statsansat Ordenspoliti i de sønderjydske Landsdele, og endelig Lov af 13. Februar 1922, der omhandlede de Bidrag til Udgifter til Politiet, der af de sønderjydske Kommuner skulde ydes til Statskassen.

Naar Landets Politiorning har været drøftet i de senere Aar, har Hovedspørgsmaalet stadig været: skal man bevare den nu bestaaende Ordning med dels et Statspoliti, dels et kommunalt Politi, eller skal man gaa over til udelukkende at have et Statspoliti eller som en tredje Mulighed gaa over til at have et udelukkende kommunalt Politi, maaske med et lille Statspoliti, saaledes som det oprindelig var Meningen? Man vil se, at Meningerne herom var delte i den Kommission, som blev nedsat af den foregaaende Justitsminister. Der var meget lidt Stemning for at gaa over til et rent kommunalt Politi; man mente fra alle Sider, at der maatte være noget Statspoliti. Ogsaa jeg tror, at en Ordning med et rent kommunalt Politi vilde støde paa store Vanskeligheder bl. a. fra alle deres Side, som er beskæftiget med den kriminelle Retspleje. Hvad angaar Overgangen til et statsansat Politi, var der allerede i den tidligere Politikommission nogen Stemning for en saadan Ordning, ligesom der ved Behandlingen her i Rigsdagen af det Lovforslag, der blev fremsat paa Grundlag af Kommissionens Betænkning, fra flere Sider blev talt om at faa et rent Statspoliti. Endelig var der i den sidste Politikommission et lille Flertal for et rent Statspoliti, idet 9 af Kommissionens Medlemmer stemte derfor, medens 7 stemte for at bevare den nuværende Ordning. Det kan jo ikke benægtes, at Overgangen til et rent Statspoliti rent politimaæssig set frembyder visse Fordele. Jeg skal ikke her gaa nærmere ind paa dette, da alt dette er omtalt i den Betænkning, som vil blive omdelt til de ærede Medlemmer.

Det, der for Ministeriet har været bestemmende ved Affattelsen af det Lov-

forslag, der her foreligger, er to Grunde. Først den, at vi gerne vil have et Politi, der kommer i nær Kontakt med Befolkningen, og det mener vi opnaas bedst ved et kommunalt Politi. Dernæst det økonomiske Hensyn. I øvrigt skal jeg ikke indlade mig nærmere paa Detailler. Disse vil fremgaa saavel af Kommissionens Betænkning som af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Vi vil nu, naar dette Lovforslag kommer ud til almindelig Drøftelse, dels hos de amtskommunale og sognekommunale Myndigheder, dels blandt Lægfolk og Jurister, faa at se, hvorledes det bliver modtaget. Vi vil da kunne behandle det til Efteraaret.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3367; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 243).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Pürschel): Det er, som ærede Medlemmer vil se, en omfangsrig Betænkning, der foreligger om dette Lovforslag, men Betænkningens Omfang staar i omvendt Forhold til det, som er kommet ud af Lovforslaget. Af de oprindelige 145 Paragraffer er der nu 23 tilbage. Betænkningens Omfang er jo Udtryk for, at de Spørgsmaal, som er afgjort, er Spørgsmaal, som er egnet til at sætte Sindene udenfor denne Sal i Bevægelse. Naar man ser, hvilken ringe Opmærksomhed Sagen vækker her i Salen, maa man sige, at herinde tager man den aabenbart med større Ro, men udenfor har den altsaa sat Sindene i nogen Grad i Bevægelse.

Dette har bl. a. givet sig Udtryk i en lang Række Henvendelser, som vil findes aftrykt blandt Bilagene. En Del af disse Henvendelser er foranlediget ved Behandlingen af de i tidligere Samlinger forelagte